

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 197 (1697) ♦ Субота, 18 жовтня 1997 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:

"Альтернативи самоврядуванню немає"

«Запровадження Закону «Про місцеве самоврядування в Україні» не витримує жодної критики», — такий висновок зробив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз на нараді-семінарі голів обласних рад. Про проблеми становлення самоврядування йшлося у кожному виступі.

Приміром, заступник Голови Верховної Ради Автономної Республіки Крим Анушаван Даніелян з тривогою констатував: поки що не створено атмосферу, яка сприяла б реалізації прийнятого закону. Зокрема, в Криму процес гальмується і відсутністю потрібних коштів, і специфікою регіону. Аджэ сьогодні Автономна Республіка Крим — фактично парламентська республіка. Отже, робота має йти в напрямку пошуку нових підходів запровадження системи місцевого самоврядування. Наприклад, у АЛТ працюють і міськрада, і районна рада та селищні. Належить віднайти шляхи їхньої продуктивної взаємодії.

(Закінчення на 2-й стор.).

Обласні ради об'єдналися

16 жовтня відбулися установчі збори Асоціації обласних рад України — всукраїнського добровільного об'єднання органів місцевого самоврядування, основною метою якого є взаємодія та співпраця обласних рад для забезпечення спільних інтересів територіальних громад сіл, селищ та міст у розв'язанні питань соціально-економічного і культурного розвитку регіонів.

Учасники зборів, які представляли Автономну Республіку Крим, 12 областей держави та міста Київ і Севастополь, прийняли ухвалу про утворення Асоціації обласних рад України. Обговорено та затверджено проект статуту асоціації. Ініціативні групи з її утворення доручено скликати загальні збори, на яких буде розв'язано організаційні питання.

Увага, «гаряча» лінія!

23 жовтня, у четвер, го-тем нашої редакції і вашим співрозмовни-ком, шановні читачі, буде Голова Верховної Ради України Олександр Олександрович Мороз.

**«Гарячий» телефон
225-40-25**

Цього дня до наших послуг з 19.00 до 20.30. Телефонуйте і ви матимете змогу почути від-повідь на запитання, що вас хвилюють, без-посередньо від глави парламенту.

Усі запитання і відповілі буде опублікова-но в газеті. У нас також є час надіслати за-питання письмово на адресу редакції.
На конвертах робіть позначку — «гаряча» лінія.

Заатра — День працівників харчової промисловості

Що приватизуються ЖЕКИ — вже не новина, але ось дійшла черга до НДІ. З цього приводу народний депутат України Леонід Гармаш не-давно скликав прес-конференцію. Річ у тім, що 1995 року харків-ський УкрНДІ харчопро-му Держхарчпрому Ук-раїни перейшов до рук недержавної структури — концерну «Європ-ський». Історія така: ар-бітражний суд Харків-ської області визнав НДІ боржником по всес-лях, визнавши борг у розмірі 108 млрд. ку-пуно-карбованців. Той же суд признав сана-тором (тобто «оздоров-

Се ля... вексель!

ловачем») концерн «Європський» кон-церн став власником 11-поверхового корпусу НДІ, висеного, між ін-шим, до переліку об'єк-тів, що не підлягають приватизації. Цікаво, що самі векселі, які мусили підтвердити борг, на той час було вкрадено. Крім того, суд усунув від учас-ті у справі Фонд держ-майдану. Отже, закон по-рушено прийнятні трічі й задано державі особ-ливо великих збитків, вважає Гармаш. Бо, ка-же він, за грамотну оренду тих 11 поверхів можна винести не 108 млрд. дер-з'яних, а стільки, що вистачило б на будів-ництво другого метро в

Харкові. Опоненти вва-жають інакше: завдяки «Європському» відпа-но півторарічні борги комунальникам, інститут працює у складі концер-ну — але ж на благо держ-ви! Директор НДІ П. Шелест пише: «Хіба не державний піхид виявив концерн до найбільш проблем правеслашту-

вання та вчасної зарплати? Тож навіщо нам ці політичні ігри!» Вітім, Гармаш вважає справу відкритою і збирається довести її до кінця.

Віталій ЖЕКЕРА.
На знімку: нвровний депутат України Леонід Гармаш на трибуні.

Фото
СЕРГІЯ НОВАЛЧУКА.

Донори, готуйтеся до конференції!

Повітряні вице-президента США Леон Ферт підтвердив участь Альберта Гора в міжнародній конференції з оголошення внесків для реалізації проекту «Укрїття» на Чорнобильській АЕС. Проведення конференції планувалося на 20 листопада 1997 року в Нью-Йорку (США).

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в посольстві України у США, про це йшлося під час зустрічі Л. Ферта з українським послом Юрієм Шеремком. Учасні А. Гора в роботі конференції родно-чає з очікуванням візитом до Нью-Йорка Президента України Леоніда Кучми надасть конференції «виняткової важли-вості», зазначив пресвистині адміністрації США. Очікують, що в роботі конференції візьмуть участь представники більш як 50 країн — потенційних донорів.

Снігова грудка боргу ростане під Ряздво

До 10 січня 1998 року в Україні борг перед Росією за енергоносії «не буде за-гаш», заявив в інтерв'ю журналістам пер-ший заступник голови Держкомітету з нафтової, газової і нафтопереробної про-мисловості Ігор Бакай. Він сказав, що за 9 місяців поточний борг України за газ становить 120 млн. доларів. Однак з 10 жовтня він скоротився на 70 млн. дола-рів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

О На бзві військового веродрому в місті Стрий Львівської області плаво-вано відкрити міжнарод-ні веролопр.

О У Запоріжжі введено в дію нову очисну станцію для стічних вол.

О Центр медичини «Волиня» на Рівненщині перший у країні освоїв новітні мономерні лінії для окулярів.

О Через спробу крадіжки нафти з нафтопродукту «Дружба» в Свєтловськом районі на Закарпатті сталося ви-тінання 1,5 тонн рідини в річку на кор-доні зі Словаччиною.

P.S.

З 10 жовтня відділення зв'язу розпочали передплату періодичних видань України, Росії, країн СНД та даленого зарубіжжя на 1998 рік. Нагадуємо передплату вартість наших видань: «Голос України» українською мовою (інд. 60955) і «Голос Укрїни» російською мовою (інд. 60997) — річна — 24 гривні, на 6 місяців — 12 гривень, 3 місяці — 6 гривень, місяць — 2 гривні.

Пільгова передплата для ветеранів Великої Вітчизняної війни і праці, осіб, що мають статус ліквідатора аварії на ЧАЕС: «Голосу України» (інд. 40224) і «Голоса Укрїни» (інд. 40223) на рік — 18 гривень, 6 місяців — 9 гривень, 3 місяці — 4,50 гривні, 1 місяць — 1,50 гривні.

ПЕРЕДПЛАТА - 98

У номер

І підтримувати,
і не заважати

Ідеї підтримки вітчизняного товарно-виробництва містилися в програмі Президента України, проголошеній у 1994 році, в усіх популярних програмах дій Кабінету міністрів. Таку ж ідею викладено і в програмі дій нового уряду, яку незабаром буде подано на розгляд Верховної Ради, закликає Голова Верховної Ради Олександр Мороз на нараді з питань законодавчого забезпечення державної підтримки вітчизняного виробництва. Олександр Мороз заявив про готовність Верховної Ради підтримати всі розумні ідеї з питань підтримки. Баргаторіально робити бізнеси в Україні за умови по імпорту готової продукції, в разі, якщо така продукція виробляється або може вироблятися в Україні. Виключення мають складати лише медична апаратура та лікарські засоби. Імпорту також про підтримку прискорити остаточне склепіння закону про ліцензії.

У комітетах Верховної Ради

У Криму є про що
поговорити

Два вільних засідання безпосередньо в Криму провів Комітет Верховної Ради України з питань оборони і безпеки. У Симферополі українські парламентарі за участі керівників «своєчасної» структури у автономії заслухали питання про підтримку законності та прав людини в період проведення оперативно-пошукової діяльності Служби безпеки.

На засіданні голови комітету Володимир Мухін звернув особливу увагу на необхідність виконати Головою управління СБУ в Криму вказівки, щоб поклати край розгуку злочинності в автономії. В інтерв'ю журналістам В. Мухін заявив, що погіршення криміногенної ситуації в Криму є наслідком відкриття інтересів різних фінансових угруповань Росії та України.

А в Севастополі представники законодавчого органу взяли участь у засіданні Військової Ради ВМС України, де обговорювалися проблеми розбудови українського флоту після підписання відомчих українсько-російських угод.

За словами члена комітету Олександра Сіслюка, зустрічі в Криму були «відкритими, діловими і конструктивними». Їхній результат стануть «пропозиції з удосконалення законодавства», «врахування інших ситуацій при розгляді бюджету» та інші конкретні заходи.

Володимир ПРИТУЛА.

Олександр МОРОЗ: «Альтернативи
самоврядуванню немає»

(Повторює на 1-й стор.)

Кулішніков після виступу на нараді-семинарі голови Київської Леоніда Косаківського.

Виконавча влада вирішує
цього питання — ви піднімайте
кваліфікацію

«Суть проблеми не в якості прийнятого Закону про місцеве самоврядування в Україні, а в тому, що в нашій державі немає поваги до будь-якого закону, — так розпочав свій виступ голова Київської Ради, про яку мили говорять не тільки в Україні, а й у Раді Європи.

Рішення Старокиївського районного суду Києва підтвердив поновлення Леоніда Косаківського як голови міської ради.

Що має статися після? Рішення набираве чинності, міський голова приступав до виконання своїх обов'язків, силінація виконання закону. Тобто, іншими словами, до столиці наразі повертається демократичне управління. А що відбулося? Суддя Іван Волік зазнав шаленого тиску з боку міської держадміністрації. Прокурорів, який відмовився скасувати рішення суду про поновлення Л. Косаківського на посаді, загрожують усяченням з роботи, група депутатів Київської ради продовжує приймати рішення.

До конфлікту відносять ще й більше владних структур, протистояння заборотиско.

Олександр Мороз запропонував створити слідчу комісію Верховної Ради, яка перевірива б дотримання закону «Про місцеве самоврядування в державі».

Нарад-семинар відбувався в діловій атмосфері. Учасники слухали свої коліг — керівників обласних рад, дискутували, аналізували різноманітні ситуації.

У вступних зазначили голови Донецької обласної Олега Рибанова, голови Київської обласної Василя Кіска, голови Луганської обласної Леоніда Дайнека прозвучала спільна теза про те, що виконавча влада ніколи розв'язує одне питання — як політична влада — в демократичному управлінні в державі.

Дев'ять голів міських держадміністрацій саме заради розширення меж своєї владі інїціюють скасування районних рад, — наголосив Валерій Третяков. На Харківщині активізувалися процес розмежування владних повноважень держадміністрацій та рад. Останні чоти контролюють виконання бюджету області, успішно розв'язують проблеми з кадрами тощо.

Співаючи з виступом Леоніда Косаківського була розповідь про ситуацію.

Коментуючи деякі виступи, Олександр Мороз запропонував присутнім створити асоціацію голів обласних рад, що було підтримано. Одноголосно вона стане координаційним органом, актилізує обмін досвідом, сприятиме утвердженню в суспільстві норм Конституції.

Із цього із Закарпаття місцеве самоврядування в Україні. Голови обласних рад, які нині виконують і обов'язки голів обласних держадміністрацій, мають визначити які посади вони видають, а які посади повинні виконувати мірану уряду слухав змістовний виступ Бориса Кличука, який очолює на Волинській раді, і держадміністрації. Він розповів про початковий досвід польських суспільних систем самоврядування, які починаються з гмінних (сільських) рад.

«А наш закон і побудовано на таких засадах, — сказав заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка.

«Самоврядування й починається з сільської ради, з міської мікрорайону, а найперше з ініціативи місцевого населення. Та, арешт, за законами, справді, та, лова рад, які є одночасно головним адміністративним, мають розв'язати для себе проблему «яког криса». «Мабуть, саме через неї і не створено атмосфери, в якій закон почав би працювати. Бо суспільні опинилися на перехресті алі і не знають, як поводитися, якому Богу молитися... Віти, активні прихильники найкращих реалізацій умов нового закону в межах різних обласних рад приймали постанови, що дають змогу розв'язувати проблеми (термін дії постанов до прийняття відповідних законів Верховною Радою України). Так діють у Львівській області, де переконані, що впровадження нового закону демократичну наше суспільство.

Увагу присутніх привернув і виступ голови Харківської обласної ради Валерія Третякова — своєю конкретністю і діловим змістом. Промовчів закликав присутніх не скропитися на ситуацію, а активізувати реалізацію принципів закону про самоврядування. «Від нас насамперед залежить, чи буде він працювати, чи процес затягнеться на досить тривалий час», — наголосив Валерій Третяков. На Харківщині активізувалися процес розмежування владних повноважень держадміністрацій та рад. Останні чоти контролюють виконання бюджету області, успішно розв'язують проблеми з кадрами тощо.

Співаючи з виступом Леоніда Косаківського була розповідь про ситуацію.

що, що склалася в Севастополі, яку викладав заступник голови міської ради міста Сігара Бариш. Як утім, що, як і ким, севастопольці великої надії покладають на закони про столицю та місто Севастополя.

На запитання присутніх на нараді-семинарі відповіли заступник Голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка, заступник голови тимчасової спеціальної комісії з дослідження виконавчої влади «Про місцеве самоврядування в Україні» Валерія Терещук, заступник голови Комітету Верховної Ради з питань бюджету Володимир Пушотковський, голова підкомісії Комітету Верховної Ради з питань базових галузей та соціально-економічного розвитку регіонів Кірий Запорожечко.

Голова тимчасової спеціальної комісії з допрацювання законопроекту про вибори народних депутатів Валерій Мішурин інформував учасників наради-семинару про основні положення цього документа.

Із закінченням словом на нараді виступив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Найперше він висловив своє передбачення, що майбутні зможуть стати успішними майбутній вибори, бо не всі успішно виконують зміни, закону про вибори, що його Президент після зроблені відповідних поправок не може не підписати.

«Ні тільки в Україні, а й усе суспільство зацікавлене в новому законі про вибори, — зауважує О. Мороз. — Він забезпечить потрібні умови для створення атмосфери відповідальності й активної виконавчої влади перед народом.

А впровадження закону «Про місцеве самоврядування в Україні» не витримує критики. Час сказати своє слово комітетним органам, основа для цього є. Звичайно, іновий закон почне працювати активніше, коли будуть прийняті закони «Про бюджетну систему», «Про місцеве самоврядування», «Про столицю», «Про вибори до місцевих рад».

Звернувшись свій виступ, Олександр Мороз торкнувся також проблем розмежування повноважень між представницькою та виконавчою владами, розподілу комунальної власності тощо.

«Нам треба зустрічатися щастіше, — зауважив Голова Верховної Ради України, — користь від таких нарядів взаємна. Ми бачимо, як формується система владі в нашій державі і що Конституція України працює».

Віталій АБІШОВ.

Регіон: політичний спектр

А ЧИ Є ТІПІ?

Політичний риноччина соціолога

ПОЛІСЬКО дослідив директор Донечкого інформаційно-аналітичного центру Сергій Коняков, який вивчає як регіональний політичний ринок. Скориставшись з порівняння, додав: переважна більшість моїх земляків непереможна в цьому ринку розгрома торгів і цінах.

Соціологічні дослідження, проведені центром на початку сезону відпусток — у травні цього року, свідчать: популярність політичних партій досить різноманітної інтенсивності самореклами і не відображає рівня довіри населення до їх організації.

Якби вибори проводили влітку цього року.

14 відсотків дончан не віддали б перевагу жодному представникові політичної партії;

34 відсотки — вагалися б з вибором; 12 відсотки — проголосували б за невідомих кандидатів;

28 відсотки — не взяли б участь у виборах взагалі.

«Страшно далекі вони від народу» — класичний вислів автора безсмертного висновок, як ніколи, виступає в цьому регіоні регіональних політичних організацій, хоч під якою «народною» ви-

віскою вони ділять. Утім, тріпку лідерів давно сформовано, і очолює її Комуністична партія, яку, за даними останнього опитування, підтримують 28,8 відсотка дончан. 7 відсотків прихильників набирав Соціалістична партія, 6 відсотків — Ліберальна. Варто зазначити, що в травні цього року ЛПУ посідала друге місце, а СПУ — третє.

«Ліва» набирають очок не лише завдяки зручності населення, яке в Донбасі особливо відчутне, і не тільки в ході традиційного осіннього наступу. Комуністи й соціалісти мають чимало прихильників, які шкоро голосують не «за», а «проти» — проти офіційного курсу. Автор соціологічного дослідження констатує: більшість партій у регіоні вже мають свій потенційний електорат. Підтвердженням цього є те, що протягом трьох опитувань (починаючи з червня 96-го) відсоток бажаних проголосовувати за ту чи ту партію коливався незначно. Утім, стає очевидним: Комуністична партія, популярність якої зростає на 11 відсотків.

—Цікаво також, — додає Євген Копатюк, — що відсоток тих, хто збрався нікому не віддати перевагу на виборах, збільшується з кожним опитуванням. У травні вказували як удаль (за 23 до відсотків). Якщо пов'язати це зі зростанням практично на пів тисячі при-

хильників КПУ, можна зробити висновок: ті, хто вагався, незалежно від причин, саме до цієї партії.

За даними останнього дослідження, донеччани визнають далі найбільш впливові в регіоні партії — Комуністичну і Ліберальну, відвоюючи 19 і 18 відсотків голосів. Водночас до центру уваги відвідачів цікаву закономірність: голосувати за ЛПУ отримують наполовину менше виборців, і лише 11 відсотків вважають, що у лібералів є шанс виграти. Найбільш неприємним періодом майбутніх виборів «громадська думка» називає комуністів (29 відсотків).

Особою цілі, які, на думку дончан, повинні відстоювати партія чи виборчий блок, серед 53 відсотків, не виступає традиційний статус України — 18 відсотків; виходження України до НАТО — 8 відсотків; соціальні питання — 5 відсотків; матеріальні питання — 3 відсотки; вагуються відповісти — 1 відсоток.

Дослідження досить об'єктивне: донеччани хоч би як нічого нарікали «ліваляч» чи «справля», безпечно однієї політичної сили, котра висловлювала б інтереси регіону в повному розумінні, бачили б неминуче перемогу різноманітних відгуків прогнозу: сьогодні люди шкоро підуть за партією, яка значно відвідає з цілями, і програмою, і методами від від нияких — за гаслами демократич-

КОЖНОМУ ЖИТЕЛЮ УКРАЇНИ
ПО ПОЛІТИЧНІЙ ПАРТІЙ!

і центризму, що вже втрачали свою привабливість і дієвість.

Партії, які колись полюбилися повторювати, що лише їхня партія відображає корінні прагнення народу, чим же насправді найбільше стурбовані донеччани? Це власне матеріальне становище (53 відсотки), корупція в керівництві (50 відсотків) і безробіття (45 відсотків). З 28 до 28 відсотків моїх земляків непокоїть погіршення криміногенної ситуації, екологія, подальший падіння виробництва. Майже вдвічі знизилася увага до проблеми зростання ціни на інфляції.

Коли мова йде про вибори блоку, 70 відсотків населення не знають про них нічого конкретного. Віти, біда тут не лише наших громадян, а і самих політиків — мало хто з них може популярно довести свої дії. Рінок є ринок, і політичний тиск, тож без грамотної рекламної кампанії на нього не обійтися. Як і без шаленої конкуренції у боротьбі за голоси.

Ліна КУЦЬ.

Валентин ІСТО-
РОЗ — жвава історі-
ограф, мислитель дури,
плоті і крові, улюблений
Ісхської ідеї, за про-
пагандою котрої від-
бувся спочатку айбу-
ри, потім 13
років «екзистенцій-
смірації у США і Канаді».

Поле інтелек-
туальної діяль-
ності: історіофілія, політологія.

Політичний ідеал, переконання: на-
ціоналізм як соціальний націоналізм, пере-
несений із теорії в економіку.

Мета: захистити для пощадки якомога
більше авторських праць з історії, яка для
нього — «не проливида безлічною полії, її
частини улашту живучих і доброго для
майбутніх поколінь».

Результат: понад 20 книг із історіо-
графії.

Місця праці: робочий стіл у власному
будинку.

Посада: професор кафедри україно-
знавства Львівського інституту фізико-
математики.

Історичний шанс

— Пане професоре, ви до такої міри не
вкладаєте в «рамки», що годі боді ове-
ресити ваш портрет у політичному й на-
уковому інтер'єрі. Щойно громадська думка
визнала ідеал національного героя, а
наш знаменитий «демократичний» блок
живий. Боліте заапатити живильним
струмом політичної думки і при цьому не
приймаєте (принаймні приймаю) до
уваги «наш» український авторський
блок. Одне слово, не висуваєте і відно-
час перебуваєте в центрі уваги.

Питання — дитини мій української
політики. Мені пропонували стати членом
однієї з партій, балуватися в одній з
округів. Відмовляю. Згадую курйозний і
відомий просто-таки епохальний випадок.
Посвідчення христіанства, спілкування з
українським політичним утвором, ніяк не
міг зрозуміти, чому головна українська по-
літична група називається не київською,
львівською чи полтавською, а... «єврейсь-
кою». «А зачеп тебе Хомський? Ти
що, фізичний шпигун?» У цієї корткої
фрази «вистрілено» всю правду про украї-
нське політичне сьогоднішнє. Образно ка-
жемо, майже всі сучасні українські партії
— це «єврейські шпигуни». І якщо ж то на-
справді єврейські. Це було б легше пере-
жити! На жаль, країні інші партії та групи,
замовляючи пісню «демократичного на-
родження», в московських ладах. Окрім
них, можна говорити про винятковий
спілкування, театр-звінські партії і груп-
и. У роз'їзді ідеї фігурують різні
підставні імена, а насправді і реалії ін-
шідер. Процес формування політичних партій
і організацій українським корінням лише
починається. Не дивно, що центр україн-
ської політики лежить не в партійності, а
збоку від нього.

— Напередодні свята незалежності чи-
тати нашої газети відоміла на запитання
бачувальних: чому українці не скориста-
лися історичним шансом? Чимало відпові-
дей зводилося до ментальності.

Не згодні з цим. Україна використала
свій історичний шанс, але чому тоді не
каже про те, що вона переживає канад-
ський або угорський варіанти незалеж-
ності? 50 літ країна вивозила із залеж-
ності без страси і жаху, чому тоді не
повернулася до нього? Не потрібно було героїзму.
Але по сантиметру на рік віддалі між на-
шаским і англійським кораблями збіль-
шувалася і в нас по сантиметру збільшу-
валася віддалі між українським і російським
кораблями. А щодо ментальності, то він не
гірший і не кращий від інших. У нас зуми-
ли не кваліфікувати самоїсто, провиніючи
мимовільність. Спробуйте сказати цю
погане про англійський характер ти мента-
літет — з нами перестануть розмовляти.
Можна критикувати Маргарет Тетчер, чи
когось іншого, але Англія згадує — най-
краща у світі.

— Хто з вами радитися, консультувати
як із політологом?

— Соціал-націоналізм партія, яка на 70
вісатків складається із студентів. Соціал-
націоналізм, як і мені, бачить ідеал украї-
нської Півночі.

— В улюбленого читача Півночі
криває хуля, фанізм, смерть Саломандра
па Альєнде, Віктора Хара. То з чим ви вкля-

Хто є хто

дасте в поантій «півночність»? Чи справді
лідемос... Півночність?

**«Сильна особистість
може прийти знезацька
і не коче з зброєю
в руках»**

— Ідея, яку зтілює Півночність, це — режим
підвизняції нації у власній державі. Ніколи
не віддаєш, який боді «півночність». Ось
подивіться, як старенький теолог Хомєніні,
який сльвів собі в Парижі і його зняли з
причаду, зробив франс (з американ-
ської колоїд), поставив державу на
карту світу без кривопортів. Але і схаль-
ний драматизму майбутню Україну. Ка-
рабуху тут не буде. По-перше, українців
щ своєю державою не схальний до ари-
стизації. Він прагматично і спокійно пи-
ти-ме, а не побижить стріляти. По-друге,
в Україні немає голодних і наша стабільна
грошів то спокійний ари-стизації.

А щодо «півночності» як ідеї, то її ще
1935 року сформували Микола Сибірський
у праці «Українізм», яка, на жаль, і
сьогодні не вийшла з підпідпілля. А без
«Націонарної» уявлення про модерну
український націоналізм та її про українську
ідею взагалі не може. Сибірський по суті
протестує... «півночність». Тобто збудував на
підпір мого... яку дитину кімаліст
років пізніше «жви» у практику чийсь
будує. Як сумно, що Півночність навіть
не знає про існування Сибірського. А
втім, сьогоднішній Півночність до ХХІ
століття приречене на... націоналізм.

Коли говорити про Півночність, не врахо-
вують, як правило, основний мотів півноч-
ності — цей великий ідеал, прийнятий
диктатором і не найідеальний бажання бу-
ти диктатором і не від дохтрини, а з твер-
дої потреби чийсь життя. Півночність
тоже, що без його диктатури цілі перет-
воряться на другі Куби. Півночність
дала змогу політичній команді швидко
перекочувати з коня диктатури на скромно-
го високого ліберального економіка. І розпо-
свідання спроби згадати «третюю мі-
ніку», як ще вчора прокламала Півночність
за «фашизм», стала в чергу, щоб існувати
до гроші в чийсь економіці! Це вже
символ безсмертності... «фашизм»
вчора... «жви»... «жви»... «жви»...
отже тут пахне «заоблачності» стабіль-
ністю.

— На чому ж система Півночності, обра-
но висловлюється, «в'їзла в рай і вклі
український зерня праці насаджувати, по-
при не негативне було-боді диктатури?»
Отже, про нового українця. Він промов-
ляв трохи більше: «Завези мене за тисяч
доларів доларів». Тут з'явився провід і
показ, але пера самітійного ходою кай-
та... «жви»... «жви»... «жви»...
«Жому ж не сказав мені про жу»,
— дорікнув воїд... «Я ж забув, що вчо-
ра пробував дойти за дві тисячі доларів
на метр».

Після цього «новий українця», як їх назва-
ють, будуть розуміти. Нічого, обуться
назвуться розуміти гроші, зникне ре-
кет.

Чому ви, така знаменитість, обрели
для себе інститут фізкультури? Зай
пещуть, що нічого життєвого не може?

— Ви не запитали, чи то правда, що
спортинг умилює?

Так. Але кві ноті! Це — жалт. А якщо
серіозно, то до університету мене... не
випустить. Передасться — автор, що працює
за писемним столом. Хочу ще писати
згадує з історії для дітей.

— Чи ви як політолог згодні з тверде-
нням, що Львів є куточком політичних
процесів в Україні? Чи, може, це дитя збро-
в'єм'ютизм, що на хворі не мають галичан?

— Хребет нації — над Дніпром, але тут
більше потенціал «на один квадратний
сантиметр, ніж у всіх інших країн сві-
тіння, до якого я належу, то це розпо-
свідання в Києві, але Львів іграв роль специ-
фічну. Україна гарно сказала одні із хви-
лів, але Львів іграв роль специфічну. Украї-
нський серіалізм. Тут багато україн-
ців на найвищому рівні — різні півночі, історич-
ні, мистецькі. А у Львові є свідомий україн-
ський буття, який є в інших містах. Можливо, він
не зрозуміє, пощо Львівщина? Гроші Антоном
але чудово розуміє, для чого потрібні
українські розуми, українське народження.
Київські шістьдесятники свого часу відірва-
ли від себе Львів і фінансово-політичний
мислю покладалася. Згадайте іронію
Симоненка про Львів: «Синій Львів», столиці
мірлі, епіцентр мого радощів і надії».

Суха теорія, мій друже...

— Пане професоре, даруйте мені капо-
ну реалізм. Мавмо бажати чудового теорії, а
згадавши в алмазні дріз життєво... і па-
доку, бо не вимагає, її — надто важко, а її
надто високо й годі дитини. Сухаукаю і
думую: чи в своїм власним життям відго-
лоє про хитрий власний ідеї? Ідеї? Знаєте,
спробуйте дивитися на ідеї з точки зору
політерспресивності не без суму й іронії. За-

що боролися, як кажуть. Одні надають
політичній диктатурі при якій моральна
счеснота. У інших прагнення задоволення
за втрата в минулому набуває нерідо
трагічними форм: посуда сприймається
як нагорода за втрата молодості, зруйно-
ване здоров'я.

— З точки зору західного журналіста
це халосне, а в цілому нормальне за-
питання. А про співвідношення між іде-
єю життя і реальністю? Значить, є і
прагнати налагодити загальне і певною мірою
одрізати задоволення. Але і в своїм відо
не вимагає, а вимушено власними мізані
і рудами. Промаксові ари-стизації і
заобли беруду до роботи. Пішу книгу,
яка називається «Україна в ХХ столітті».
Деякі її розділи вже опубліковані у пресі.
У моїх роботах згадується — книга «Націо-
налізм ХХІ століття». Допомогаю своїй
дружині Лобі — господині жвавої
«ОА» — робити бізнес. Моя дружина
сприймає стабільність, аже з кайярні пра-
коти 11 лютого. Середній клас в Україні
ще ідеологічно, але саме він буде рятів-
ним. До речі, слово «бізнес» у перекладі з
англійської означає «застава». У справах
час від часу виїжджає до Канади. Я й до-
сі громадянин Канади.

— Ова! Ідеї, аже усе-таки туге за
океаном.

Аж ніяк! Я продаю там свій дім, і ми
з Лобією побували у Львові. Канадсь-
ке громадянство зберіг собі з практич-
них міркувань не хочу чекати по візку
на візу. А Лобію жінку мені розпові-
лому, що на професорську зарплатню, яку
ідеї сплалують із записів на кілька
місяців, ми не викажи б. Ідеї хоту в
Львові, а не до Канади. Хочу збуду-
хату під Ворхотом. Поки що там стоїть
важко. Мені приємно робити дари, вози-
ти дорожні каміни, робити власною ро-
дичу.

Щиро кажу, вашому оптимізму
можна позавидіти.

— Хочете анекдот? Я збираю дотепи і
сподіваюся вийти їх окремою книжкою.
Отже, про нового українця. Він промов-
ляв трохи більше: «Завези мене за тисяч
доларів доларів». Тут з'явився провід і
показ, але пера самітійного ходою кай-
та... «жви»... «жви»... «жви»...

«Жому ж не сказав мені про жу»,
— дорікнув воїд... «Я ж забув, що вчо-
ра пробував дойти за дві тисячі доларів
на метр».

Після цього «новий українця», як їх назва-
ють, будуть розуміти. Нічого, обуться
назвуться розуміти гроші, зникне ре-
кет.

Чому ви, така знаменитість, обрели
для себе інститут фізкультури? Зай
пещуть, що нічого життєвого не може?

— Ви не запитали, чи то правда, що
спортинг умилює?

Так. Але кві ноті! Це — жалт. А якщо
серіозно, то до університету мене... не
випустить. Передасться — автор, що працює
за писемним столом. Хочу ще писати
згадує з історії для дітей.

— Чи ви як політолог згодні з тверде-
нням, що Львів є куточком політичних
процесів в Україні? Чи, може, це дитя збро-
в'єм'ютизм, що на хворі не мають галичан?

— Хребет нації — над Дніпром, але тут
більше потенціал «на один квадратний
сантиметр, ніж у всіх інших країн сві-
тіння, до якого я належу, то це розпо-
свідання в Києві, але Львів іграв роль специ-
фічну. Україна гарно сказала одні із хви-
лів, але Львів іграв роль специфічну. Украї-
нський серіалізм. Тут багато україн-
ців на найвищому рівні — різні півночі, історич-
ні, мистецькі. А у Львові є свідомий україн-
ський буття, який є в інших містах. Можливо, він
не зрозуміє, пощо Львівщина? Гроші Антоном
але чудово розуміє, для чого потрібні
українські розуми, українське народження.
Київські шістьдесятники свого часу відірва-
ли від себе Львів і фінансово-політичний
мислю покладалася. Згадайте іронію
Симоненка про Львів: «Синій Львів», столиці
мірлі, епіцентр мого радощів і надії».

**Р. С. У кайярні «ОА», де ми роз-
мовляли з професором, тихо грали му-
зичку. Вона була дуже гарною, як і
люди, яка записана. Чаріта пані Львів
поруку постоїти і покладалася до
своїх стор. А я все дотупувалася, чий
такий радичок я мій співрозмов-
ник. Він відповів, що це жартує, і
написав: «Написавши похвалу
судити ітерне до ітерне і без серіо-
зної ари-стизації: «Вона в мене — ітер-
стизація».**

Львів.

У КОМПІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

На засіданні Комітету з пи-
тання Регламенту, депутатської
етики та забезпечення діяльності
депутатів винесено пропозиції й
зауваження народних депутатів
до проекту закону «Про Регламент
Верховної Ради України», ви-
несеного під час розгляду на
го парламенту у першому чи-
танні. Члени комітету виступили
щину ній зауважень слухини-
ми, висловили свою думку про
народного депутата М. Чурини
перед кожним пленарним засідан-
ням проводити письмово
розстріль народних депутатів,
при чому депутат має знайти
своє посвідчення в обмін на
картку для голосування через
систему «Рада», значно підви-
щити ефективність роботи
Верховної Ради. Значенно, що та-
ко доповнення впливає з ви-
сокої статті 84 Конституції Ук-
раїни, де йдеться про голосу-
вання здійснюється особисто
тобто — конституційна норма).

Був розглянутий проект
народного депутата України 12-го
сесійки В. Матвєєва та по-
дання генерального директора
Українського підприємства
«Судобудівництва» імені 61
комуністара О. Фісрєва
Верховної Ради про звільнення В.
Матвєєва з посади заступника
генерального директора
Українського підприємства
«Судобудівництва». Комітет, проані-
зувавши відповідні докумен-
ти, запропонував генеральному
директору Українського підприємства
О. Фісрєву, відповідно до
вимог статті 32 Закону Укра-
їни «Про статус народного де-
путата України» звільнити
В. Матвєєва на посаду, яку він
обіймає. ***

Комітет з питань правової по-
літики і судово-правової реформи
пробув своє 200-те засідан-
ня. Це був своєрідний ювілей.
На засіданні ухвалено більш як
580 рішень, що становить пере-
вну життя країни, опрацьовано
понад 280 проектів законо-
давчих актів. Серед розгляну-
тих чимало місць посвідки
питання, пов'язані з підготовкою
та експертною нових законо-
давчих актів, здійсненням кон-
тролю за виконанням постанов
Верховної Ради, розгля-
дом кандидатур на посади судів,
станом фінансування лі-
тературно-художньої діяль-
ності Верховної Ради України.
Верховною Радою України
прийнято 40 законів і 97 постанов,
що були підготовлені комі-
тетом.

Відповідно до доручення
Верховної Ради комітет розгля-
нув подання Кабінетом міні-
стрів про звільнення з посади
України на 1998 рік. Народ-
ні депутати визнали, що окремі
статті проекту дерхободету не
відповідають вимогам Конституції
України в частині порядку
формування бюджетів місцевого
самоуправління, районних і об-
ласних бюджетів та їх взаємо-
відносин.

Крім того, розглянуто внесені
на розгляд Верховної Ради у
першому читанні пропозиції
народними депутатами
України О. Морозом і М. Рябцем
проєкту законів про внесення
змін і доповнень до Закону
про порядок виборів народних
депутатів у Верховну Раду
України. Члени комітету
висловили неолішальний
до прийняття нового закону
про судострій порушувати в
данніх законопроекті питання
про вибори голови Верховного
суду України та його заступників,
неприйнятність положень
статті 129 Конституції України
студі і рекомендації
Верховної Ради створити угодуваль-
ну групу з допрацювання
запропонованих законопроектів
у складі їх авторів та представ-
ників Верховного суду України.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Профспілки злітаються

Після позиції – опозиція

Вибуховий механізм страйку заведено

«Батькові» Остапа Бендера

ВІСНІСТЬ.

Польських товарів буде ще більше

ЗНАЄТЕ, який капітал Україна вклала в економіку Польщі? Три з половиною мільйони доларів! Такі розрахунки на кілізмі можуть розкласти як барі. А Польща в Україні? Трохи більше, але теж скромно — 30 млн. доларів. І це за умов, коли в нашіх державах «своячі і унісон заплановані» ми — потенційні партнери і зацікавлені в розвитку співробітництва...

Значно краща ситуація з товарооборотом. Цього року Президентів Леоніду Кучмі вручено «Оскар польського бізнесу» і саме за те, що протягом року управління товарооборотом між державами стіву одного мільярда доларів. На початку року і польський, і український президенти були переконані, що вже наприкінці 1997-го властивість збільшити його до двох мільярдів. Проте, як свідчить статистика, у липні товарооборот становив 889 млн. доларів, отже до 2 млрд. не дотягнути.

Щоправда, торговельний рідник Посольства Польщі в Україні Збігнєв Шумієвський напалашовано оптимістично: «Практи-

чески «Полеско експішн» Єжи Карайма, наприклад, після проведення подвійної виставки в Голландії, товарооборот між Польщею іцією державою зріс на п'ять відсотків. Крім того, пан Карайма переконаний, що завдяки контактам (які з часом можуть перетворитися в контракти), започаткованим на майбутній виставці, вдасться істотно збільшити кількість інвестицій як польських, так і українських. «А ще, — каже пан президент, — Польща та Україна здатні об'єднати зусилля і спільно виступити на ринках третьої сторони».

Чим ця виставка відрізняється від попередньої? По-перше, це релізі! По-друге, на виставках. На 1700 квадратних метрах (у Конгрес-хотелі МЗЕЗТ і Торгово-промислової палати) буде виставлено і стенда, на яких свою продукцію рекламуватимуть близько 400 компаній та фірм. Організатори вважають, що «Бізнес-Польщу» можна без перебільшення назвати якшо

не першою виставкою польської продукції в Україні, то першою національною, бо на ній буде представлено все, або майже все, що виробляють у Польщі.

І ще одна особливість виставки: з польської сторони у ній візьмуть участь переважно приватні малі та середні підприємства, а отже шукатимуть партнерів в Україні, подібних до себе.

Щодо можливостей малого та середнього бізнесу, то у Польщі вже оцінили: робота таких приватних підприємств забезпечує далі третину валового внутрішнього продукту Польщі.

А ще під час прес-конференції не один раз можна було почути, що у Варшаві також чекають на українську національну виставку і не можуть збагнути, чому її не можуть організувати: адже підприємці ми справді перспективні.

Наталя ФІЛІЩУК.
«Палеко експішн» Єжи Карайма.

Хроніка. Факти. Події

● Душанбе

Хто не хоче миру?

Правозохоронні органи Таджикистану заримали чотириохоронців із зброєю за підозрою в причетності до збройного нападу на гардинський палат президента Таджикистану. Під час нападу вбито 14 військовослужбовців, 20 госпіталізовано з потяжливими пораненнями різного ступеня тяжкості.

І офіційна влада, і опозиція країни ринуть за судилище всіх акт. Сторони переконані, що напад було організовано силами, яких не владштує суботина обстановка і які виступають проти мирного процесу в Таджикистані.

● Осло

Пастор і прем'єр в одній особі

Учора офіційно почав працювати новий уряд Норвегії, очолюваний прем'єр-міністром К'слем Матне Бондівсеном. Діам раніше новий прем'єр-міністр Норвегії оголосив склад свого уряду, сформованого Християнською народною партією, Партією центру та партією Бейстре. До нього увійшли 19 міністрів, включаючи главу кабінету. Дев'ять з них — жінки. До речі, 50-літній К'слем Матне Бондівсе — теолог за освітою і лютеранський пастор.

● Тайбей

Переговори ведуть не партії

Прявала на Тайвані партія Гоміндан відкинула пропозицію інших впливових гомінданівців «відкрити діалог» в Комуністичну партію Китаю. «Переговори ведуть держави, а не партії», — заявила представниця Гоміндану Чіа Бі-хуан. Раніше тайванська преса повідомляла, що велика група керівників партійних дівців націлила до ЦВК петицію із закликом «вступити в діалог із комуністами материкового Китаю».

● Аджир

Влада розібралася з терористами

В Аджирі в районі Улан-Алзаль завершили широкомасштабна антитерористична операція, яку проводили сили структур країни протягом останніх 15 днів. І основною метою було знищення головної бази радикальних ісламістів і членів голівної групи. Під час операції сили Збройної ісламської групи, під час операції сили безпеки знищили до 40 бойовиків, серед них кілька «емірів» (польових командирів) цієї організації.

● Оттава

Реактори проріжували і тріснули

Закрыто ще три реактори на канадській АЕС «Брос-А», що розташована на озери Уроні у провінції Онтаріо. Це розпорядження видало федеральне Управління за контролю над атомною енергією після того, як було встановлено, що проріжували і мають тріщини в стінках генераторів і мають виробляти тепло, грубий обігрівання. Таким чином, за експлуатації виведено своє станцію, оскільки раніше з тих самих причин було заглушено і четвертий її реактор.

За повідомленнями кореспондентів «ІУ» та зарубіжних агентств.

Коллектив Міністерства закордонних справ України висловлює глибокі співчуття Надзвичайному і Повноваженому Послу України в Угорській Республіці Іскачу Дмитру Івановичу та його родині з приводу тяжкої втрати — смерті його батька Івана Дмитровича.

Побачимось!

А до нас приїде Жак Ширак

Цього тижня Голова Верховної Ради України Олег Ляшко Мороз приїздить Надзвичайного і Повноваженого Посла Франції в Україні Паскаля Фіскі. Під час зустрічі пан посол повідомив нікому новину: наступного року до нас з офіційним візитом приїде Президент Франції Жак Ширак. Сніа відзначити це не вперше візити як України здобула незалежність П'єр Клеман Президент Франції (тоді як наші президенти, спочатку Леоніда Кравчук, а потім Леоніда Кучма, вже побували у ній країні).

До речі, під час розмови Олександр Мороз зазначив, що з того, як розвивалися діалоги українсько-французькі відносини, можна зробити висновок: Франція розглядає можливість нашої держави. На що пан Фіскі відповів: «Якщо така позиція й мала місце, то період неоложників вже минув. Священним то є кожен б плануваний візит». Крім того, Надзвичайний і Повноважений Посол повів, що 22 жовтня у сенаті парламенту Франції прийде Дельб'є України. А на снічень 1998 року плановано провести засідання Українсько-французької комісії зі співробітництва. Французька сторона сподівається, що під час роботи цієї комісії нарешті владстатиме раду 200-мільйонною (у доларах США) кредиту, виділеному Україні і до нас не реалізованому.

Богдана КУЧЕРИВ.

Ця зустріч може повторитися на київській землі.

Ось і домовилися...

УРЯДОВА криза в Італії, як і варті в Україні. Імако Проді надало «небажездану кризю в Європі», завершився. І не відстоювали бажання експертів, а комерсіалізм.

Криза почалася після того, як Рада міністрів Італії на чолі з Романом Проді передала до парламенту проект бюджету на 1998 рік. За оцінками прем'єр-міністра, проект бюджету був майже ідеальним. Він дав би Італії змогу суттєво зменшити внутрішню заборгованість і вартість наблизитися до виконання Мастричських угод — головних елементів на шляху запровадження євро.

Однак країна діла Партія «унітарного перетворення» (ПКП) на чолі з генеральним секретарем Фаузо Берлінґі, яка до останнього часу була незмінним союзником правлячого лівоцентристського блоку «Маслиноне дерево», а отже підтримувала політику, що її провадила Рада міністрів, несподівано виступила проти бюджету і запропонувала урядові внести в цей документ поправки і суттєві.

Зокрема, партія зажадала, щоб у країні було прийнято закон, який передбачає перехід Італії на 35-годинний робочий тиждень, що, природно, повинно бути введено у проект бюджету. Крім того, ПКП зажадала збереження в повному обсязі витрат на систему пенсійного забезпечення і прийняти урядом закон про боротьбу з безробіттям на північній країні. Прем'єр-міністр Романом Проді назвав ці вимоги популістськими й абсолютно неприйнятними. Після цього ПКП навідрізд відмовилася голосувати за проект бюджету, члудно розуміючи, що без підтримки згаданої партії парламент не затвердить цей документ.

І події почали розвиватися за іншим сценарієм. Увесь минулий тиждень уряд в особі Романом Проді та ПКП в Італії і Генералі Фаузо Берлінґі вели переговори. Останній неодноразово заявляв, що ПКП не піде на поступки урядові, навіть якщо це призведе до відставки кабінету. З

іншого боку, Романом Проді була озвучена думка, що він не може дати поступатися комуністам у їхніх вимогах і, на думку прем'єра, суперечати цілим фінансовою оздоровлення країни та курсу на європейську інтеграцію, навіть якщо криза спровокує нові парламентські вибори.

Прем'єр-міністрів довелися тріпати виступити перед парламентом і кілька разів консультуватися з президентом країни Луїджі Скальфаро. Останній у своєму виступі перед парламентом заявив, що ні про яку відставку уряду мови бути не може і закликав ПКП до взаємності, відночас запропонувавши Романом Проді поставити питання про довіру парламенту і кілька разів міністр вивізна за краше отодосити про свою відставку. І тут сталося щось незрозуміле: лідери ПКП «зали західні хвілки», завантажили, що головна влада з іншим урядом «програму уряду» терміном на рік і в такому разі підтримати уряд. Натомість комуністи зажадали від кабінету міністрів пом'якшити заплановані в урядовому проекті передбачення «98 заходів «жорсткої економіки», що передбачають зокрема, значні витрати на соціальні потреби та пенсійне забезпечення.

Після недовгих розмірковувань уряд так погодився йти на компроміс, що історія з урядовою кризою, схоже, скінчилася «хепі-ендом». Президент Луїджі Скальфаро офіційно відклав відставку прем'єр-міністра.

Роль правої опозиції «Полеско експішн», очолюваної колишнім прем'єром Сільвіо Берлусконі, була невелика: опозиція начебто поділяла на цей проект збоку. Однак президент Луїджі Скальфаро вважав за необхідне зустрітися і з Сільвіо Берлусконі. На думку прем'єра, новий союз лівоцентризм з комуністами буде неадекватний і неминів, а доянення пріоритетів для Італії цілком європейської інтеграції можливе лише за умови створення коаліційного «уряду в ім'я Європи» за участю представників «Полеско експішн».

Наталя РИЗНИК.

Екс-керівники можуть спати спокійно

Керівники колишніх Комуністичної партії Чехословаччини (КПЧ) і Соціалістичної чехословачької держави, що співробітничали з армією Варшавського Договору під час окупації республіки в серпні 1968 року, не можуть бути звільнені, що римінальною відповідальності. Цього досягнення законодавство країни, згідно з яким термін давності за злочинами можливими злочинами, значимими давно закінчився, значимість у висновку Верховного суду Чехії.

Навіть якщо свідчим органам урядська доповідь, що скла-

дом їхнього злочину була «зрада батьківщини», лідери ЧССР, а також співробітники партійного і державного апарату, що скоїли його, залишилися непокарані. Встановлений термін давності для нього — 20 років. Він минув 1988 року. Нині немає юридичної підстави для винесення судових вироків цим громадянам.

Таким чином, 13 найбільших керівників колишньої КПЧ та ЧССР, проти яких було введено звинувачення за «зраду батьківщини», можуть більше не покаяються за свою долю. Рішенням Вер-

ховного суду в кінці вересня було закрыто перші такі кримінальні справи — на колишнього генерального секретаря КПЧ Мілоша Ягеша та члена президії ЦК КПЧ Йозефа Барта. Пригнітають до кримінальної відповідальності згідно з висновком Верховного суду можна лише колишніх чиновників, військовослужбовців та співробітників органів безпеки, чий безпосередній дії стали причиною загинів чи одержання травм громадян. На цей нині злочинів немає терміну давності, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Григорієвська історія Насті-Наді через війну

З ГРИГОРІЄВСЬКИМ АНТОНОВИЧЕМ ГАРАШЕНКОМ ми познайомилися минулого літа, коли газета проводила читачу конкурс відповідей на телепередачу «Розсвідання». Там, от, це той самий ветеран Гаращенко, який промовив нас надзвичайно всю творчу групу серіалу відзнаками Президента — «як туди, що першими непереміжними на другому березі». Заручити наміром, але цілком типово для старого солдата. Гаращенко — учасник оборони і захоплення Одеси дуже добре знав історію з його військом, тобто і повністю його намісти історію про любов на війні для одеської «Віснички». Це було 5 берня. Через кілька днів Дев'яно змислю, тому Григорій Антонович (він киянин) приїхав до Одеси. Там же, де про любов, бо Гаращенко має двоюрідну — як на свої 82 роки — пам'ять і обличчя історія обох знайома членистує за друзі. Йому важливо, щоб це побачило світ, бо 16 жовтня обсягнув для нього брата, а це день 56 років тому радянської військової застави Одеси.

Біографія

Одесит на коні

За біографією Гаращенко зручно вивчити певний період нашої історії. Родом він із села Яблунька, тепер це Чорнобильська зона, шоркою бувас там на мистичних пресидіях. Свого часу хотів учитися на філолога, але тоді потрібні були солдати. Починав на Халхін-Голі, пройшов військову вису, був у складі «походу в Бессарабію», Велику Вітчизняну зустрів на Пруті. Далі — Одеса, Севастополь, Сталінград, бої за Україну, Румунію, Югославію, Каось, і збився з шляху, намагався втекти, врятуватися, скільки він має бойових поранень. По війні філологом так і не став, працював в Інституті Сталина.

На 20 серпня сорок першого року гітлерівці призначили парад на Дербіаській, 18-го серпня батальйон майора Вруцького та лейтенанта Бреуса побачили із цього заповідника. Вони окопалися командиром Карпово, на вістрі головного удару противника: Вруцький — ліворуч від заповідника, Бреус — праворуч. Справа на них було 30 танків, ліва — 39, за танками — румунські корольові гармати, згорі — юнкери. На цьому ті лейтенант Яків Бреус виглядав всім екзотично, бо його сідло на коня, підбароюючи

ка, бо вони обидва воювали за це місто».

Настя-Надя і майор Белого

А тепер — ота сама любовна фронтова історія, яку Дев'яно замовляв Гаращенко. Історія ця там і почалася, під Одесою. Серед батальйонних медсестер була 17-річна Настя Кутова. Правда, усі звали її Надією — Гаращенко, склали списки особового складу, поміжком написав «Надія», тріпка собі симпатична для війни помілка. Так і пішло — Надя. 18 серпня Настя-Надя пішла в медсанбат пораненого Вруцького, а через кілька днів і командир 90-го полку Соколов. Майор, замінив майора Белого Тимофія Денисовича, разом з Умані. Він сказав Наді про перший зустріч: «Мені, бачко, тоді не довелось заїхати виступити, а — надого!». Йому було 35 років, тому він і казав «дочко». 16 жовтня вони залишили Одесу й було їх кинути на Перекот проти танків Манштейна. На там від 90-го полку лишилися усього сотні солдатів. Поповнений моряками полк став на оборону Севастополя (30-а батарея — поблизу випаровування м. Софії Перовської). То вже був початок листопада. За цей час Белого було кілька разів поранено, переміщувався його завали танків Наді, і він залишався в строю. Під час другого штурму Севастополя

касу, і взагалі гофрива все, що кажуть дівчата в таких випадках. Він все одне не чув. Після рідних майора, потім його в сабат на власній шинелі. Зняти його шинель не ризикують: роздроблена ліва рука трималася на рукаві. Другого Белого одити йому повільно, що любить її. Отоді вона вперше і назвала його не Тимофієм Денисовичем. Правда, він цього знов не чув, бо знепритомів. Белого відправили в тил. Шинель від нього не було. Під час останнього штурму міста влітку 42-го, на Херсоні, 90-й полк перестав існувати. Надя потрапила до концтабору. Лиш через 30 років після початку війни ветерани полку вперше збиралися разом в Одесі. Гаращенко там був, Надя Кутова. Белогі не було. І нікого не знав, де він.

«Гірко»

Історія на тім не скінчилася. Настя-Надя після концтабору повернулася додому, у місто Антрацит. Заміж не вийшла, узяла на виховання хлопчика-сироту — він давно виріс. З часу знайомства медсестри з моряками минуло 35 днів. Наперекір 9-го травня 1976-го року до киянської квартири Гаращенко заїхав чоловік, якого господар не впізнав, аж поки той не назвався — Белого Я. Вони проговорили цілу ніч. Про Надю-Настю Белого спитав не одразу і дуже обережно. Коли попросив, що вона й досі незаміжня, попросив гітлерівця в Антрациті, а коли не поїхав, то старі солдати знайшли де-що мініше. Белого, аж виявилося, теж був недорозуміння. Не зміг, з Києва він поїхав прямо в Антрацит. До Наді, як він сказав там, хто дав йому адресу. За кілька днів хазяїна На-

ред Ясько-Кишиневського опсереділо я привіз у дивізію поповнення — цілий грузинський батальйон. Значить, це був той самий влітку 42-го, що в сабаті й каже: а мені ти кого розповідати? А вам, кажу, доринька, сімдесят років, а ви варшаву полковника? А ви двічі Герой, мій іншим. Ти, каже, мою чорнявину віддай на радістностію начальниці штабу, а мені давай бівеньську. Отам і був, якесь полк. Ми дійшли до Югославії, багато хто з цього поповнення завітнали. Начальник полківдівид бурю писав. Мовляв, хто винен? Гаращенко винен, але він начальник заводу Права, бівеньська себе убергла, вона помітила, що в полковника є ще одна коханка в медсанбаті і робить секс.

А знаєте, ком. Брежнєв не любив нашого Вруцького? Вруцький зголом командувач дивізією під Новоросійськом, і якось віватав тут полковник Брежнєв з полком. Він був вчистий. Побачив у штабі радистку, а дівчата ж гімнастерочки ушивали, все на війні, ви розумієте. Брежнєв каже: «Ах, каже бугера!». От він був вчистий, чистий учасник і посліди кошту у штаб, щоб привели йому ту саму — з «бугерами». А тут нагородив Вруцький і просто до Вруцького. Він був вчистий, прокинув мій перший комбат у тійній однокімнатній квартирі до самої смерті...

Історія про Віру

«Чим закінчилася історія Насті-Наді та Белого? Вони хазяїном прожили разом чотиринадцять років. Він помер, першим, вона — потім. Книжкою поруч, у місті Антрациті. А от там це наша історія — про медсестру Віру Поберську. Вона була з нами і під Одесою, й у Севастополі, винесла з поля бою більше ста поранених, а сама загинула на 30-й батареї під час останнього штурму. Там, на Північній стороні — шпитал, на центральній алеї якого є границя плити з написом «Віра». Оце і є наша Віропівчана з Черкавини. Покладемо хвітку, якщо будете там, у місті, як чомусь зветься «городом русской славы».

Так от, історія про Віру. Р — на любові одного лейтенанта. Під Одесою цей лейтенант сів на коня, щоб затримати відступників кураситів. А бій такий, що не збагнув, де тил, де передній край. І наравств той лейтенант на комполку Соколова. Соколов сказав: «Ага, драпаста, та ще й на коні!». І тут же класично врізався в коня, щоб вийти з коня. Учереці про це дізналася Віра і пішла попрощатися зі своїм лейтенантом. Він лежав на коні, і Віра поклала йому голову на коліно, і він помер. А потім, каже, його мушкетр сподобався, от і зняли. Віра обидла його, заплакала. А він тільки й каже, що він живий! Коротко, вона була врятована, і він і тепер живе під Белого. Історія, а нещодавно бачив його...

«Григорій Антонович Гаращенко приніс свої мемуари до редакції й коментував їх не менш чотирьох років, це, звісно, жодна записка не змогла б умістити. В кінці розмови він показав одні аркуші: «Ось тут текст пісень, які ми співали в Антрациті, і севастопольські, це ми зможемо вам прочитати, бо не вмітаємо, розлучаємо. Почитаєте пісень, без мейс...».

І потім, доричаю — дуже неприємно, — розкуштувати текст. Це надзвичайно гуту, що боляй ненавстою той текст не наравств на чиясь намішну чи хоча б іронію.

Витали ЖИЖЕРА.

На знімку: Григорій Гаращенко.

Фото з архіву

Майор Белого; Настя-Надя Кутова (в пілотці); Шуря Селькова (вона врятувала Гаращенка від загинів в Севастополі, нині мешкає в Одесі).

своїх солдатів. Втім, Бреус — коринний одесит і йому екзотично виглядали батальйонні виступи протягом дня п'ять жорстоких атак. Вруцького поранено, вийшли зі строю усі командири рот і взводів, але танки не пройшли. Командувачем 95-ї дивізії і навіть Приморської армії ходило повітряне по полю бою на повчальну екскурсію. Гаращенко любить загладувати оборону Одеси. Бо там війна мала якийсь благородно-домашній смисл: одесити воювали на передову кавуну, каберию 80-річної витримки, тирити-вертун і нестандартишні шпирки з золотистим написом «кутині — хурію». А з танками воювали плашками із запальною сумішшю, і на тих плашках — етикетки «Одеське пиво». Цього літа до Гаращенко, якийсь дівчина хотіла, що нулило Бреуса в Одесю, хоча переміжними. Це стривожило старого солдата. Тому й писав для Бориса Дев'яно більше, ніж той просив. Але тепер ці слова закінчуються так: «Я вважаю, що в Одесі повинні бути вулиці імені Бреуса та імені Дев'яно».

мня улапа просто на КП полку, Белого лишили ший, але Надя йому сказала: «Ну, Тимофій, розмовку, тепер я вас не випущу од себе, Софійно». Він нібито відповів: «Добре, дочко, а тебе слухати-мось». Цей діалог шось такий, весь полк знав, що майор і медсестра люблять одне одного, але самим собі в цьому не признаються. «Він знає, — каже Гаращенко, — Белого був такий собі чоловік, мов він прийшов до нас з якоюсь тилоних служб, хоча мов невідомо, і все «дочко, дочко» — і більш нічого...».

дівчата Гаращенко: «Знаєш, Грищо, Белого знайшовся». Гаращенко відповів: «Гм!...» — більш нічого. Тієї ж осені полк одсе, Софійно. Одесі. Надя-Надя приїхала зі струнним полковником, у якого Гаращенко вартує ледь упівна Белого. Надя пошла його офіцерською і жінкою, щоб Тимофій був таким, як тоді, коли вони познайомилися. Однопочини закричали «Гірко!», і ці діла вперше пошлувалися на лави.

Як це було

«Неважко їй справді на фронті ні разу не чулися!» — заступила у Григорія Антоновича. «Увійти собі, — каже, — десятки людей знали, що Надя любить Белого, а він любив Надю, але ніхто вам не скаже, що вони на фронті жили як чоловік і жінка. «А як вони були?» — «Ну, Белого, я вже казав, був трохи мішкучий, а вона — красива» — «Як саме красива?» — «Приморська блондинка з карими очима» — «Така любов була тилова для вас?» — «Швидше — ні». Ось послушайте. Пе-

Інформація про другий випуск акцій відкритого акціонерного товариства промислово-інвестиційної компанії «ДІНКО»

Основні відомості про вміст.

Повне найменування — підприємство акціонерного товариства промислово-інвестиційної компанії «ДІНКО», скорочено — ВАТ ПК «ДІНКО» (далі — Компанія).

Юридична адреса Компанії: Україна, 320095, м. Дніпропетровськ, вул. Сімоферівська, 17; телефон: (0562) 47-16-84, 47-14-80.

Компанія зареєстрована в новинним комітетом Дніпропетровської міської ради народних депутатів, свідоцтво № 2335846 від 27 квітня 1993 р.

Метою діяльності Компанії є забезпечення участі громадян у приватизаційних процесах та прибутковості вкладень.

Предметом діяльності Компанії є: діяльність з випуску цінних паперів, комісійна діяльність з цінними паперами; комерційна діяльність з цінними паперами; інвестиційна діяльність з управління інвестиційними фондами, придбання нерухомого майна, часток, паїв, акцій, які належать державі, у процесі приватизації, надання консультаційних дослідницьких послуг у галузі інвестицій, фінансової стратегії юридичним та фізичним особам.

Баланс єдиного за станом на 1.07.1997 р. (тис. грн.)

Актив	1.07.97	1.07.97
Основні засоби та інші позаоборотні активи	19,8	123,9
Залишки з зарплати	3,9	11,6
Грошові кошти, розрахунки та інші активи	357,4	238,8
Баланс	381,1	374,3
Пасиви	1.07.97	1.07.97
Державні власні та приватні дніх коштів	128,0	121,5
Державні пасиви	—	—
Розрахунки та інші пасиви	253,1	272,8
Баланс	381,1	394,3

Звіт про фінансові результати та їх використання

Вручача від реалізації — 11,1 тис. грн.; доходи від позареалізаційних операцій — 15,2 тис. грн.; балансовий прибуток — 49,4 тис. грн.; Використано прибутку на платежі до бюджету 10,5 тис. грн.; тежко на діяльність — 30,9 тис. грн.

Загальний обсяг статутного фонду становить 120 000 грн., сплачений повністю.

Середньозважена кількість працівників — 25 чоловік.
Дані про керівників: Президент Компанії (голова правління) Олександр Сергій Васильович, Освіта — вища, кваліфікація — юрист, Трудовий стаж — 16 років.

Заступник голови правління — Супрун Павло Олексійович, Освіта вища, кваліфікація — юрист, Трудовий стаж — 14 років.

Головний бухгалтер — Косиць Тетяна Борисівна, Освіта — не закінчена, вища, кваліфікація — менеджмент у виробничій сфері, Трудовий стаж — 25 років.

Ім'яни акцій номінальною вартістю 10 гривень (суму 18000 (сто вісімдесят тисяч) гривень. Випуск акцій здійснюється для поповнення статутного фонду та забезпечення діяльності Компанії. Кошти від акцій (180 000 грн.) передбачається використати для придбання цінних паперів.

Акції випускаються у безпаперовій (електронній) формі, однієї серії Б з 1 по N 18000.

Продаж акцій здійснюється за номінальною вартістю. Засновникам та акціонерам надається переважне право на придбання акцій другого випуску. Про такий випуск акцій акціонери повідомляються заздалегідь. Акціонер набуває право власності акції після повної їх сплати.

Дата початку викривного (вінтового) продажу акцій — 01.11.1997 р., дата закінчення продажів — 01.12.1997 р. Місце продажу акцій та виплати дивідендів: 320095, м. Дніпропетровськ, вул. Сімоферівська, 17, ВАТ ПК «ДІНКО».

У разі, якщо передбачається перевищити розмір зазначеного випуску, зазначені збори акціонерів можуть затвердити або відмовитися від нього. У разі недовнесення оголошеного рівня передбачається затвердити збори акціонерів можуть затвердити рішення на достроковому рівні.

Розмір та порядок сплати дивідендів здійснюється відповідно до рішення загальних зборів акціонерів сумарно по після затвердження розміру дивідендів загальними зборами акціонерів).

Послугами торговця цінними

паперами Компанія не користується.

Перелік і результати попередніх випусків цінних паперів

Обсяг першого випуску — 12 000 простих іменних акцій на суму 120 000 грн.; номінальною вартістю 10 грн. Привласнений акції не випускалися. Свідомство Міністерства України про реструктуризацію випуску цінних паперів від 07.07.1995 р. № 246/17/95. Статутний фонд Компанії становить 120 000 грн. Випуск акцій здійснюється за серією «А», за номерами 001-2000.

Засновником Компанії: Промисловий банк України; Дніпропетровський мігталує рада профспілок; профком Дніпропетровського загального регіонального управління Промисловості України.

Продаж акцій проводиться за номінальною вартістю. Всі акції Компанії розміщені серед юридичних та фізичних осіб.

Загальна кількість іменних акцій, випущених Компанією, — 12 000 штук, у тому числі акцій, які є власністю керівників Компанії, — 150 штук.

Чинники ризику, пов'язані з діяльністю Компанії: нестабільність фінансово-господарської діяльності акціонерів то-варств, акціонери яких володіли Компанією;

незадовільні темпи становлення ринку цінних паперів.

Президент ВАТ ПК «ДІНКО» С. В. Охріменко.

ЗМІНИ ДО ІНФОРМАЦІЇ про випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Оріхківський маслосирзавод», зареєстрованого Запорізьким обласним фінансовим управлінням 17 квітня 1996 року

№	Пункт 3.3.1 виплати в наступній редакції:	Номінальна вартість, грн.	Кількість акцій, шт.	Сума, грн.
1.	Пункт 3.3.1 виплати в наступній редакції:	0.05	8339600	266980
2.	Пункт 3.3.2 виплати в наступній редакції:			
3.	Пункт 3.3.3 виплати в наступній редакції:			

№	Пункт 3.3.1 виплати в наступній редакції:	Номінальна вартість, грн.	Кількість акцій, шт.	Сума, грн.
1.	Пункт 3.3.1 виплати в наступній редакції:	0.05	8339600	266980
2.	Пункт 3.3.2 виплати в наступній редакції:			
3.	Пункт 3.3.3 виплати в наступній редакції:			

10 листопада 1997 року в приміщенні засідання залу ВАТ Кіровоградський завод будівельних матеріалів № 2 «СИНТЕЗ»

14-й години відбулися загальні збори акціонерів товариства. Рестація акціонерів з 8 години 10 листопада (на підставі паспортів, посвідчення особи). Місце проведення зборів — м. Кіровоград, вул. Соціалістична, 76.

Порядок денний: 1. Звіт органів управління (ради, правління) про діяльність товариства з моменту прийняття рішення про приватизацію підприємства.

2. Звіт ревізійної комісії.

3. Прийняття рішень за зборами.

4. Затвердження балансу товариства.

5. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.

6. Прийняття договору про продовження діяльності товариства.

7. Прийняття локальних (внутрішніх) документів.

8. Вибір органів управління та ревізійної комісії.

9. Різне.

Арбітражний суд м. Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44Б) за позовом ДІА у Радничко-мському районі порушив справу про банкрутство:

1. ТОВ «АНА», справа № 19/302, юридична адреса: Київ, вул. І. Купрі, 41/2; р/р 3467304 в Українському кредитному банку, МФО 321701.

2. ЗАТ «Татасія», справа № 19/303, юридична адреса: Київ, вул. Телешівська, 16 м; р/р 2467975 в КАБ «Деїда», МФО 322272.

3. МТФ ПП «Норд Кан Треїдінг», справа № 15/207 (адреса: м. Київ-111, вул. Шербакова, 496); р/р 3644688 в КБ «Авал», МФО 300335.

4. ПП «Промістобуд», справа № 17/193 (адреса: Київ, вул. Я. Вал, 19); р/р 3468242 в ОПЕРУ Укробанку Києва, МФО 300023.

Майнові вимоги кредиторів та вимоги санаторії подавати до арбітражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Держава податкова адміністрація у м. Луцьку повідомляє, що арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, пр. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство:

№ 73-018 ПП «Вікон» (Луцьк, вул. 8-го Березня, 33/120), р/р 002468543, МФО 303440.

№ 766-018 ПП «Аксестія» (Луцьк, пр. Відродження, 24), р/р 000485227, МФО 303484.

№ 749-018 СП «Ірпін» (Луцьк, вул. Кришай Вал, 27), р/р 000604516, МФО 303440.

№ 150-018 СП «Ірпін» (Луцьк, пр. Грушевського, 11/16), р/р 002467793, МФО 303224.

№ 752-018 ПП «Аркус» (м. Луцьк, вул. Конякіна, 37/16), р/р 000468433, МФО 303440; № 148-018 Підприємство «Юрскотс» (Луцьк, пр. Молоді, 1а), р/р 000485205, МФО 303279.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 5/82 «Б» про банкрутство АТ «Радомисльський машинобудівний завод» (м. Радомисль, вул. Радичівська, 29); р/р № 269801 в Житомирській філії «Мобільбанк-АСПЕ», МФО 311346.

Претензії кредиторів та заяви санаторії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Луганської області (348000, Луганськ, м. Героїв Бов. 3а) порушив справу № 05/56-9/316 о банкрутство малого частного підприємства «ЮТА» (м. Красний Луг Луганської області, вул. Грошовий, 12-а, директор Стеченко В. М.); банківське реєстрація: р/р 468744 в Промисловості м. Красний Луг, МФО 304375.

Претензії кредиторів приймаються з початку місяця со дня опублікування оголошення.

